

război și pace

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

uneori
privesc luciul lacului cu nuferi
ca pe-o sonată
în care lebăda albă
se transformă în sirenă
și desenează cercuri concentrice
de poți citi metafora
în palma fiecărui val
ce sărută linia orizontului

alteori
prind pe buze câte-un strop
din lacrima depărtării
și o sărut pe toate fețele
ca pe un diamant cu linii perfecte
până mi se aprinde inima
între petale de magnolii

întotdeauna
te strig pe numele mic
și împletesc mătânii din cuvintele
ascunse sub perna sufletului
să mă păzească de iele în nopțile de vară
ori sărut fiecare gând
pe aripa neatinsă de furtună
ca dimineața să te nască
în stropii de rouă ce-mi mângâie fața

legată la ochi trec abisul
drumul spre tine îl cunosc
dintr-o altă viață
în care tu și eu am dus aprige războaie
pentru ca mai apoi
să încheiem cele mai dulci armistiții

abdic și acum
sub frenezia săruturilor tale
te somez cu mâna pe trăgaci să nu-ncetezi
chiar dacă mă-nvelesc în catifeaua zorilor
și plec la fiecare răsărit
pentru a reveni în fiecare noapte
lângă tine

ești destinația mea finală
uneori atât de aproape
încât distanța dintre vis și realitate
e milimetrică
alteori la mii de ani lumină
dar întotdeauna
te strig cu același nume
pe care ți l-am dat la începutul istoriei

ioan grigoraș & liliana trif